

KRONIKA RUCHU LITURGICZNEGO

ANGLIA

Uniwersytet Edynburski wydał zbiór tekstów staroangielskich z XI w. będących obszerną parafrazą łacińskiego oficjum benedyktyńskiego. Autorem był prawdopodobnie Wulfston biskup Worcester, a później arcybiskup Yorku.

ARGENTYNA

W ślad za marcowym „Dyrektorium liturgiczno-pastoralnym o udziale wiernych we Mszy św.” Komisja Teologii i Duszpasterstwa liturgicznego pod kierunkiem J. Eks. Biskupa Henryka Rou opracowała dalsze publikacje liturgiczne: oficjalny przekład Ordo Missae, 20 schematów do kazań o Mszy św. (kazania te mają być wygłaszane w niedziele po Zesł. Ducha św.) i śpiewnik parafialny. W przygotowaniu jest jednolity przekład tekstów Mszy św. niedzielnych i broszury o organizowaniu uczestnictwa aktywnego wiernych we Mszy św.

W lecie 1958 r. otwarto w Buenos Aires Szkołę dla „Przewodników Liturgicznych”. Przewodnicy ci przewidziani przez „Dyrektorium” mają objaśniać akcję mszalną, czytać odpowiednie teksty w języku hiszpańskim, kierować uczestnictwem wiernych.

Tydzień Liturgiczny w Mar del Plata zajął się również uczestnictwem w Mszy św. Obradował w 3 sekcjach: dla kapłanów, zakonnic, świeckich. W sekcji kapłanów i zakonnic omawiano teoretyczne znaczenie dyrektorium o Mszy św. i praktyczne problemy związane z wprowadzeniem go w życie. Na sekcji świeckich omawiano Mszę św. jako centrum życia chrześcijańskiego, jako zgromadzenie społeczności ochrzczonych i jako ofiarę rodziny dzieci Bożych itp. W czasie Tygodnia w katedrze odprawiano Msze św. według wskazań „Dyrektorium” przy udziale licznych rzesz wiernych.

Od 1958 r. wychodzi w Buenos Aires czasopismo „Kyrios” redagowane przez miejscowy Instytut Gregoriański, przy współpracy instytucji liturgicznych Hiszpanii, Filipin, Urugwaju i Chile. Pismo zawiera bogaty materiał z zakresu teologii i historii liturgii oraz ruchu biblijnego i liturgicznego, podkreślając przy tym silnie moment pastoralny. Szerzy ono znajomość i zamiłowanie słowa Bożego

i skarbów zawartych w liturgii katolickiej we **wszystkich** krajach używających języka hiszpańskiego.

Ruch liturgiczny w Argentynie walczy z wielkimi trudnościami w związku z niedostatkiem kapłanów i niskim poziomem wykształcenia religijnego wiernych.

BELGIA

Wprowadzono nowy rytuał dwujęzyczny (łacina i język narodowy) sakramentu małżeństwa obowiązujący w całej Belgii.

Pięć diecezji belgijskich, z 6 istniejących, posługuje się już diecezjalnymi dyrektoriami o Mszy św.

W opactwie Mont Cesar odbył się tydzień studiów dla profesorów liturgii poświęcony historii liturgii mszalnej.

BOLIWIA

Episkopat boliwijski zatwierdził postanowienia I Krajowego Tygodnia Duszpasterstwa Liturgicznego. Ruchem liturgicznym kieruje Krajowa Komisja Duszpasterstwa Liturgicznego z J. E. Biskupem K. A. Brown'em na czele. Z duchowieństwem świeckim współpracują zakony. Zjazd Przełożonych Zakonnych ustanowił sześć-osobową „Komisję Liturgiczną Wykonawczą“ (Comision Tecnica Liturgica) pracującą pod kierunkiem Rady Przełożonych Zakonnych w porozumieniu z Krajową Komisją D. L.

CHILE

Odrodzenie liturgiczne w tym kraju rozpoczęło się 25 lat temu działalnością Biskupa Subercaseaux i grupy przybyłych z Solesmes mnichów benedyktyńskich. Wydano wiele publikacji liturgicznych, modlitewników, śpiewników, książek. Szczególnie ważną rolę odegrała książka Biskupa M. Larrain Errazuriz „Pobożność i liturgia“ i książki o Mszy św., które rozeszły się w kilkunastu wydaniach. Podporą Ruchu Liturgicznego stała się Akcja Katolicka Uniwersytecka i Związek Młodzieży Robotniczej. Ruch objął wiele parafii. Obecnie kieruje nim Krajowy Departament Duszpasterstwa Liturgicznego oraz Diecezjalne Ośrodki Liturgiczne, w których współpracują kapłani świeccy i zakonni. Największą rolę odgrywa Diecezjalny Ośrodek w Santiago i opactwo Las Condas, obsadzone przez mnichów z Beuronu.

Opracowano obowiązujące w całym kraju tłumaczenie Ordo Missae, tłumaczenie nowego Porządku Wielkiego Tygodnia i Dyrektorium o Mszy św. Tłumaczenie hiszpańskie psalmów z melodiami

P. Gelineau zyskało nadspodziewanie szybką popularność. Wiele się oczekuje od wprowadzenia w życie w poszczególnych diecezjach i parafiach nowo wydanego Dyrektorium o Mszy św.

FRANCJA

We wnioskach Kongresu Maryjnego w Lourdes zgromadzeni teologowie m. i. żądają, aby dwa współistniejące święta Matki Boskiej Bolesnej scalić w jedno z oficjum we wrześniu. W piątek po I niedzielę Męki Pańskiej miałyby być odprawione oficjum o Maryi Współodkupicielce.

Diecezjalna Komisja Liturgiczna w Carcassonne ogłosiła dyrektorium o odmawianiu różańca. Różaniec jest kontemplacją tajemnic Bożych, życia Jezusa i Maryi. Należy podkreślić ten jego charakter przy zapowiadaniu tajemnic i przez dobór odpowiednich śpiewów oraz krótkich czytań (najlepiej biblijnych) po każdej dziesiątce. Aby różaniec był zgodnie śpiewany lub recytowany należy zachowywać przerwy w Ojcie nasz i Zdrowaś ustalone w Dyrektorium. Zaleca się śpiewać po łacinie „Gloria Patri“ według melodii ustalonej dla pielgrzymek w Lourdes. Podawane intencje winny wychowywać wiernych do modlitwy za Kościół Powszechny. Przy różańcu dzieci, celem utrzymania ich uwagi, Dyrektorium poleca poddawać przedmiot rozważania i intencję nawet przed poszczególnymi „Zdrowaś Maryja“ i częściej zmieniać postawę ciała. Zachęca się do odmawiania różańca w rodzinach. Dyrektorium podkreśla wagę jakości modlitwy różańcowej, ważniejszej od ilości. Różaniec nie może być bezmyślnym szybkim klepaniem modlitw ani najłatwiejszym „zatykaniem dziury“ w nabożeństwach parafialnych. Nie powinien wypierać niesporów, komplet, godzin adoracji. Odnowa liturgiczno-biblijna dała też możliwość innych nabożeństw paraliturgicznych złożonych ze śpiewu psalmów i pieśni oraz czytań biblijnych dostosowanych do liturgii dnia.

Dni studiów liturgicznych Ośrodka Duszpasterstwa Liturgicznego (CPL) w Wersalu 2—4 września 1958 zgromadziły ponad 500 duchownych. W odczytach poświęconych „pokucie w liturgii“ podkreślono m. in. element społeczny i eklezjologiczny pokuty członka Ciała Mistycznego, związek pokuty z sakramentem Chrztu i Eucharystii, rolę pokuty w tekstach liturgicznych, w Roku liturgicznym, a szczególnie w W. Poście.

W ustalonych wnioskach obok sześciu punktów dogmatycznych zebrano szereg zaleceń duszpasterskich.

Nowo wydany 25 tom „Dictionaire de Spiritualité ascétique et mystique“ przy haśle „Pismo św. i życie duchowe“ traktuje

o związku modlitwy i Pisma św., o psalterzu w życiu wiernych, o związku odnowy biblijnej z ruchem liturgicznym, który toruje jej drogę.

HISZPANIA

Sesja krajowa Duszpasterstwa Liturgicznego na 1958 r. poświęcona została tematowi: „Nabożeństwo liturgiczne“. W wygłoszonych referatach omawiano istotne elementy nabożeństwa liturgicznego, misterium kultu, miejsce kultu, rolę śpiewu, elementy pomocnicze (schola cantorum, ministranci, zakrystian itp.), problem niesporów i in.

Arcybiskup Barcelony G. M. Casaus ogłosił „Dyrektorium o uczestnictwie wiernych we Mszy św.“, dość podobne do francuskiego, ale krótsze. Postulowane przez Kongres Liturgiczny Diecezjalny w 1956 r. Dyrektorium to zostało opracowane przez wyznaczoną komisję w ciągu 1957 r. i tekst rozesłano do wszystkich kapłanów diecezji z prośbą o uwagi. Po nadesłaniu odpowiedzi biskup i komisja ustalili wspólnie ostateczną redakcję dyrektorium i zostało ono obecnie wydane z zaleceniem stopniowego wprowadzania w życie we wszystkich parafiach diecezji. Warta podkreślenia jest „metoda synodalna“ wypracowania Dyrektorium.

INDIE

Prowincja kościelna Agra otrzymała następujące indulty:

1. W Mszach tak śpiewanych jak cichych kapłan po epistole i ewangelii łańciskiej może zwrócony do ludu odczytać je także w języku narodowym.

2. Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus i Agnus Dei mogą wierni śpiewać w języku narodowym, ale Gloria i Credo ma kapłan zaintonować po łacinie.

3. W nabożeństwach Wielkiego Tygodnia wszystkie czytania biblijne (za wyjątkiem śpiewu Pasji) można wykonać w języku narodowym.

4. Błogosławieństwa zawarte w Rituale Romanum można stosować w przekładzie aprobowanym przez episkopat.

5. Dnia 1 maja dla błogosławieństwa narzędzi pracy należy się posłużyć tymczasem tekstem „ad omnia“.

6. Jeżeli Msza św. nie może być śpiewana, wolno dokonać okadzeń we Mszach św. czytanych o charakterze publicznym, pod warunkiem obecności przynajmniej dwu akolitów ubranych w komże.

7. Biskupi mogą czasem celebrować zwykłą Mszę śpiewaną bez asysty.

8. Kapłani mogą binować 2 lutego, 25 marca, 1 maja, w święto Najśw. Serca, 8 września, 3 grudnia (św. Franciszka Ksawerego) i 8 grudnia.

IRLANDIA

Czerwcowy numer czasopisma irlandzkiego „The Furrow” jest całkowicie poświęcony tematyce eucharystycznej. M. in. zawiera artykuły: o Eucharystii, naszym pokarmie ofiarnym, o łasce Komunii św. w oparciu o studium pokomunii mszalnych, o strukturze Mszy św. w Nowym Porządku Wielkiego Tygodnia, o pobożności eucharystycznej w Irlandii.

Opactwo benedyktyńskie św. Józefa i Kolumbana w Glenstal zorganizowało piątą z kolei dni studiów liturgicznych. Tematem była Najśw. Ofiarą Eucharystyczna.

ITALIA

W licznych miejscowościach odbyły się w czasie W. Postu tygodnie liturgiczne przygotowujące wiernych przez kazania i objaśnienia tekstów i ceremonii do nabożeństw W. Tygodnia.

W tymże W. Poście Arcybiskup Mediolanu J. Em. Kardynał Montini wydał list pasterski o wychowaniu liturgicznym. W liście omówił następujące zagadnienia: 1° Liturgia jako główny współczesny problem duszpasterski, 2° Wartość formująca uczestnictwa ludu w liturgii, 3° Dyrektywy pastoralne dla wychowania liturgicznego, 4° Liturgia odpowiada w pełni potrzebom duchowym nowoczesnego człowieka.

POLSKA

W dniach 19—22 listopada w związku z uroczystością św. Cecylii patronki muzyki kościelnej odbyły się na Wawelu „dni chorału gregoriańskiego”. Codziennie o godz. 17 odprawiano u grobu św. Stanisława uroczystą Mszę św. z kazaniem, w czasie której wykonywano wszystkie części stałe i zmienne Mszy św. w melodiach gregoriańskich.

19 listopada klerycy zakonów męskich śpiewali Mszę IV pod kierunkiem ks. Prof. Skiby Salezjanina. 20 listopada zgromadzenia żeńskie śpiewały Mszę XI pod kierunkiem ks. prof. Mrowca, misjonarza. 21 listopada w święto Ofiarowania N. M. P. Klerycy seminariów duchownych: krakowskiego, śląskiego i częstochowskiego wykonali Mszę IX pod kierunkiem ks. prof. Konieczki. Wreszcie w dzień św. Cecylii części zmienne śpiewał zespół organistów, a części stałe Mszy VIII śpiewały chóry parafialne oraz wierni. Zespoły duchowne liczyły po kilkaset osób i śpiewały otaczając konfesję

św. Stanisława. Najlepiej wypadł śpiew zgromadzeń zakonnych żeńskich. Kazania wygłosił O. Franciszek Małaczyński benedyktyn z opactwa tynieckiego, omawiając w świetle tekstów liturgicznych rolę Ofiary Mszy św. i chorału gregoriańskiego w życiu duchowym zakonników i świeckich.

Dni chorału gregoriańskiego były przeglądem osiągnięć w dziedzinie odrodzenia muzyki sakralnej na terenie Krakowa, a równocześnie wykazały konieczność szerszego zainteresowania chorałem chórów parafialnych, aby z ich pomocą wciągnąć w urzędowy śpiew Kościoła także wiernych.

W Boże Narodzenie J. E. Ks. Biskup Wojtyła odprawił w opactwie Tynieckim pontyfikalną Mszę o północy i pontyfikalne Laudes przy ołtarzu zwróconym do ludu. Faldistorium ustawiono w absydzie kościoła. Była to pierwsza od wielu wieków celebra pontyfikalna w Polsce odprawiona w ten sposób. Ludność miejscowa i liczni przybysze z Krakowa wielokrotnie dziękowali za takie ustawienie ołtarza, dzięki któremu mogli śledzić na pierwszym planie święte czynności Biskupa.

STANY ZJEDNOCZONE

Amerykański Instytut Gregoriański zorganizował letnią sesję poświęconą muzyce i liturgii w Mary Marse College. Studenci śpiewali uroczyste Msze św. i uczestniczyli aktywnie w nabożeństwach liturgicznych.

W uniwersytecie Notre Dame w stanie Indiana odbyły się dni studiów poświęcone sztuce i architekturze sakralnej.

Ten sam uniwersytet zorganizował letnie wykłady liturgiczne. Odbyły się cykle wykładów: o Matce Bożej w Liturgii, o oficjum brewiarzowym, o katechetycznym wprowadzeniu w życie liturgiczne, o śpiewie liturgicznym, o łacinie kościelnej (przez Dr. Krynę Mohrmann).

opracował PIUS NARÓG OSB